

הנחתת הדרשה
שלוא יוציא אך
בב מלחין חתונת
מלחאייניקום
במהלך תקופת
התהנותה
אללהי
אורות גזען
ברית דוד וגביעון
גערן

על המשמר

**בعالם ללא טלוויזיה, אינטרנט ורשתות חברתיות
התקשורת הישראלית בתקופת המלחנה מורות
העצבים שלפני מלחמת ששת הימים הרגיעה את
הציבור, התגייםה למען המדינה במאץ המלחמתי
והיתה מאד ממושמעת • "מפתח לראות
שהחרדות לא קיבלו בה ביטוי", אומרת ד"ר
לאה מנולזיס מהמכללה האקדמית כנרת**

איל לו

ב
דיק הוּם לפני 50
שנת 1967, בעידודה של
יום העצמאות תשכ"ג,
בלוחות כחotta זגד פג"

דרסאת העלה שאץ, נזקנו לஸחה טני
העלול את רמת הבשורת בישראל לשלג.
בספר פלושה פבעות מזג רק היל
וחולם, עד צבוי בירני נסחחה רשות
השלוחה שלישת הירקן פלחתה שמתה
הטבב והשנה את פני הפדיון.

לאאתם טים מורי עבדים כה תחולת
הקרבות קראו הקות הנטגה, ונרצה
שביטטנו רוק טעטס וו יטולם להזיק
פעדר פל רחודו כה מסוקן.

"אין לנו יותר שלושה סכירות של
המלחנה, מושוכע נס חיל נאנש שי, איש
המלחנה הביזני, שהשתה לפנ' כס"
כט פפאל גאנזר נסכללה ואקירת
כתרת גונסא" תקופת המלחנה בראי
התקופה", "היום אנטבו יוזעים שבדרכ
לפעיל הרבה יותר פדר, למ' הגבאו חס"
דר נדול ספוקן וمصلחת הסבינה שלנו
זיהר נדולן, א' הוי פדרהנה הרגה שות
אנסימ, היא הייתה בפרק הפל בת' 19. רק
שהעפם לא היה שפוקן והיה זיהר פביס".

ד"ר חנן גנור, לשעבר בקוטל ישראל: "בתי ספר הוציאו תלמידים, כדי לחפור חפירות הגנוגה, אזהרים קיבלו הוראות להדביק חלונות, שלא יישבעו במקורה הפצואה, וושדרות רוטשילד מישחו הצלחה לצלאם אנשי רבנות מסתובבים ומסמנים שטח גראן להוכיח לבריות בבריות אם חיליב גיביה אונר."

ב' 207

זהה אפסר או לא-לעומלה מדריך אפסר זה להלעומלים לא-לעומת לעכוב את מהירותו, מה שבלי אפסר עירין רשותה הבלתי-טעהו ותארירם. אך בלבב שפטו יתנוילו לא-בער עלי. ואהזה תקופת הזרנה ייפנה יפהו לשלוח צערל ולסודר ינות בלבב שדה רוזן. ליבון דע לשבות קת'.

או, באאותה תקופה, היה תפקוד מרכז־לאומי לוחמת העורבותם. עוזבי העיונות הדרדיין היו נספחים עם רוחו הבוגרת וסקבָּילם חרוץ ונאם בקשה מה מטור לפרט סוסום ומזה לא, כל שבחולט עוד ביבטן האקטרים והם.

הנוראים והו ישבים עם ואיש
הבטחה, שר הביטחון או ראש אמ"ן,
טופר ט", שפענחו שפטם כבודן נחל
טופר ליל כלול. ווי אחים לום
שפטם כל, הולמת לחוץ מלהונן, אבל
הה בינוין, שפחתתם כרגע לדרישת
הארכאנגים הזרעעים, אבל מהדור הוא שלא
התהנו רבר. קפה להוציאן, אבל לא ה'ב'
הטעינה העזירה עורה והוא לא רוח עדר
הו.

ח"כ נחמן שי (בתמונה): "אפשר היה להעלות מידע או לפחות לעכב את שחרורו, מה שבולטוי אפשרי בעין הרשותות החברתיות ושבען האתניות. אין מצב ממשו יקרה ולא גוד עלי". באותו תקופה המדינה יכולה להיות לשמור מידע ולהזכיר אותו בקשר שהוא בזאת ולגון לו לטעות בזאת."

וכור החקלאות. בישיבות המכון נכללו הוראות מודרן ומודרנית וזרענות בסיסת'ל' (בשלטונו עירק שרון שzes'ם את ראש מפכ'ל בבחינות כוח הדרתית של צה"ל). מנגדו, אנטומיות והלקרניט הינה נסורת לדור אחד. מילוי רשות אנטומולוגית, סכוניות ותיר על התקופות של רשות אנטומולוגית, שבנו הדיקט עד אז, לא שפטה כשרה רגילה.

“שישאר בינו”

התקשרות נס לסתה על עזה את תחפוך ובורען הלאמן. כל יישוב לא-עירוני ולסיטוטי את האקלים חם רצוף אלולמי וריבר לא-אטום, או אף אדריכלי החקלאי. וא"פ לסקוטון, אשר שאלת השפה, "זאת היה סידור וויאנגי. והרלו ריע עבאי מאיר שדרה ראש מאכון ואלהן בבלול. זהו מושך יונת צעולין, עם אנדודרומוס טנטון הבלתי", צייר אופיר את הרוברים לא בוגרתם או בחישובית תיר, אלא בצעגה. כיוון ששם השופרסון שלן, שאמ' סטס פציג' שעוזר להעניק את תל אביב הוא מעדני' ביחסות בערך אופיר וואן דה פול. וכך ביצל את הרוברים, שורה בה' בעיל עדרות, והשביך באנון טפלון הבלתי.

רשות לתקנות אוניות
במהלך למדני פסן את הנושאים
הדרושים לאנרכו שמי מחבר לאונרכו. אמר
הרואה פאוד אונרכו גונסאו, אבל אל מיר
הזהר בפנסאו. ב-1910 הוזע נסן סירז' והז'ז'
טוליו וויסיטם. אונרכו טיש אונרכו
טומודגיאם, טלא יודערם מה קודה, אז בוא

טבְּרָאֵת וְעַמְּדָה בְּנֵי

עליה רקס צב סנה מאה, אבל זו הייתה במכו שלם אחר, כמה שבדוחת הופרת הצליזויה והירושאלית עירין לא הלה את שרירותם, ובוירור בוגותיהם של קול ישראל בראשו והעוזריהם הבלתי נסבל ועמוק מזו את הקם והברחות.

“מגאומט לונקס”

באותו, והתקורתה נסחטה לרגע ולו. מות את התהוננות, אפלול מוכן זה והה נאום ראש המשללה לוי אסכל מודגש במאיר, שבער לפניו הפלחתם, שנחשה לאירוע פסנוט בחירותם. דברי הדרוסטורה נחשב אortho באת' נאים הדרוסטורה וועידת טעריה בירושאל, אשר כל הגעג' לאלאני קיל ירושאל לסתת את דבירו, אבל כפה רוחת לפניו סתת,

שנה שיד ההסברה הישראלית נולית' את
הפסנאות "טבו בן", ובכך קיימת להוות
הרבותה והבאים בוגריה". בפקודת
לחוות' וזה מטה' ליחסנות'.

כשהוא מנסה לגוזר לשליטה בפסקות הדוא'
היחסן, התעצבן. וזה בטענה לא הבין,
הרב רב הבהיר לא יכול להיות מושג ורמי'

מבعد לעיניהם שרביות

בגדה השמי של הגובלן, נזכר:
“זה וואיך, והתקשה לא
היכיאה תרבותה, אלא רק ליבורטה
את האס, והתה וזריך ‘קיל הרעים’
סקדר”. סדרה העטוליה בערבה
וגבורה את עצמת שרויות, כדי
שיקולם יוכב בכל הארץ. אלס
ב乾坤 שפזרה את האודם,
הססאות זו מונחות והסב לער
אל ליבורותה.

עקל הרעל'ן רוחזוק אנטון, 5550
חרום נסיך, יש טענים שבער
רף הי אקסס שוה בו הדריל אאתם,
אבל גם לו מגל האסוציאין, כסקל
הרעים רוחה שכחות פארויין ור'
חיבים בחרושת היל אכבר, ואנאר שט
חוו לד רום, וביש שיט מה תעמר
לה לא כי ידע עוזה”.

אם היה מועד של בלחן, היה ד rhe
אבל העטושים לחוויס סקלל דלי'
ויזה ווילסיאת שרידי הצליזיה
הצלאויה המשוררת והודגנית סי'
רד בטלבים טומסיטים שרודים
סאדי פסחדרים”, נספר ר' נוות,
ירודם את חוויסים פשוריין ורצם
חוטרים על נס' שוחנה את תעלת
סואץ עם בעקבותיהם להו
חרב בא “ישראל”.

בכל קל הרעים, בור קל יש'
ראל בעיבת לאשהתך בסערות,
אבל פנה בפיוזר לחוויס סבדר
השיין, “ווא דה בעניין”, ואסר היל
שי, “סכלא תפדר השוב בלחונה
הפסחובינה, והצץ כטוטם ציד
להויה טיסים בבורם, הפליך
להם לא לפואר, כי ישלו אאתם,
התקשות העבערין, לעסות ואן,
הויהה מונחות. הוא ריבורה כלשון
וירודה ומולחתן. סדרה סא"
שים גבאים וויראה למולחתן, אבל
כשחקרות פראז' ואוות העיiker
על יישואל צויר בשעת הירושה
נתן, והדרי המג' נאה כפראה
אות בדלה... ■

זה קהה לרביין, והוא זו היות התכרי
סטות ואספסות קרם עסיפתון ורב'!
ר' והאליה לא קיטלו פיטוי בתקשותה,
אאסטוריהת היצחנן שפשתה את
הבל.
זו התקווה שיש כל נך ורבה מה
לחקר בה ונמה מה שעשתה לאחר סבן
לחברה היישורית, הססומים והקריעים
פרק תלככים וטהורם. וה לא גנבר.
ויללה לופר בגבינוין של וויתר היל
סבנן, אאסטוריה נשלמה את הוחזר ובני
דויל, וווערטה מלחתה יומ' ביפור שי'
לטמן, לאערוי. בעיל' געל בטלחתן זז
וות הנגרלים שוה. אוי אוד לא סיר
הה צפין.”

יובל עמר מאה אורה וויסיטה כל
תקשות השטגה ואויהה האגניה כל
היצחנן, והפסקה ווא שמא אאותה
אאסטוריה פטוחין, התפשטן, התגוננוין,
השכט פשות נאכ'ין, יונר ציעין,
ויביז'ו - לפומר הרההין. ■

« פדרו, נסוק חוסכ שפהפס
עת הויה הילק מהבנט התקפיד
העיגנוני ואנדאה תקופת, “התקשותה
דאית את בעפה הילק סבנין ואאטם,
לא הויה התקשותה במורל הילברלי”,
הוא איבר, “זוב העיגנותה הויה פפי'
לענית ולטן לא יבנה מדר יומ עגי
סאי, אלא איסזאג את סדר הוועס כל
הטפסלן. בעמודים הראשיים לא
המצא באומם ייטס כתבה טפערת
שיט פאניריך אל לחץ, המכ בטלחתן,
הגענו זונן, צפערות ספנער כל שלוי
זה אאטוריה...”

דר' פנעליז טוונת שטקהשות
טגניות קיימת עד הווע ביטי להווע
ווי זה לא רבר שנעלם אחרי מלחתן

♦
טרא אוד לא
טרא טה קרא
ט'ו, גראטסיל
וועט האט ווועט
אט גראט
זילומן: גראט

**ד"ר לאה מנדרזיס, המכללה האקדמית
כנרת (בתמונה):** “חקרו את מלחתן
לבנון השנויות וגילויי קוונצזוס ופטריות מטרכות
יש התגניות לתהיליכים המדייניס, הפוליטיים
והצבאיים. ב'67' לא הכניסו את מלחתות הנגרלים
שהיו. הדברים האלה לא קיבלו ביטוי בתקשותת”